

som bliver gjort, og dette er ogsaa ganske rigtig. Der er ingen Bestemmelse herom, men der er heldigvis heller ingen Bestemmelse om, at de ikke skulle have noget Bederlag. Jeg kan ikke ansee det for rigtig, at Folk skulle paatage sig et saadant Arbeide uden Betaling; jeg troer, man handler i sin egen Interesse ved at betale anstændigt for det Arbeide, som udføres. Den ærede Justitsminister har omtalt, at det vilde blive vanskeligt at finde tekniske Medlemmer, som vilde paatage sig dette Arbeide gratis. Det troer jeg ogsaa. Men naar man derimod sætter en passende Løn for Arbeidet, saa vil man ikke behøve at gaae fra Dør til Dør, indtil man finder en Mand, som vil gjøre Noget for Intet; saa vil man kunne finde passende og dygtige Kræfter til Arbeidets Udførelse.

I §§ 94 og 95 er det fastsat, at Justitsministeriet skal udfærdige Instructioner for Bygningøcommissionen og for Stadsbygmesteren. Naar man overdrog dette Arbeide til en Mand, som slet ingen Ting forstod, saa vilde han maaskee finde dette Arbeide temmelig let; men i Justitsministeriet er der megen Sagkundskab i mange Retninger, og man vil altsaa der vide, hvor godt det er, selv nøie at forstaae det, hvorom man skal udstede Instruction til Andre. Jeg maa derfor ansee det for at være et meget ubehageligt Arbeide, som her gjennem denne Lov er blevet paalagt Justitsministeriet. Jeg tvivler ikke om, at den høitærede Justitsminister ganske deler det Ønske, som jeg udtalte ved Sagens 1ste Behandling, nemlig, at der maatte blive oprettet en teknisk Autoritet, til hvem man kunde henvise alle tekniske Spørgsmaal som dette. Jeg tvivler ikke om, at Justitsministeren deler denne Anskuelse, men det vil kun hjælpe lidt, naar ikke den høitærede Justitsminister maatte søle sig opfordret til at foretage Skridt, for at en saadan teknisk Autoritet kunde blive oprettet. Jeg troer, at den nu foreliggende Sag maa i høi Grad opfordre Justitsministeren dertil.

I Lovens § 2 er der en Bestemmelse, som siger, at Kongen kan udvide Loven enten i det Hele eller for en Deel til de Strækninger af Byens Grund, som ligge udenfor Demarcationslinien. Det Terrain, som man nærmest

har tænkt sig at gjøre denne Bestemmelse anvendelig paa, er den Deel af Byens Grund, som ligger i Forlængelsen af Nørrebro udenfor Falconeeralleen, og man kan altsaa udvide Loven til deelsvis at gjælde for dette Terrain. Det er lovet, at der for den Deel af Amtets Grund, som ligger i Nærheden af Kjøbenhavn indenfor Demarcationslinien, vil blive udarbejdet en Lov, som skal indeholde Bestemmelser om, hvorledes der skal bygges paa dette Terrain; men det er tillige udtrykkelig fremhævet, at disse Regler maatte være forskellige fra de Regler, som ere fremsatte i det foreliggende Lovforslag; og endelig, naar man kommer ind paa den anden Side af Demarcationslinien eller Falconeeralleen, vil det der vedblive at være tilladt at bygge efter de Bestemmelser, som gjælde for Landdistricterne. Man vil altsaa see, at man i en Afstand af nogle faa Hundrede Alen vil have 4 forskellige Systemer af Regler, hvorefter man skal bygge. Man bygger paa Nørrebro efter denne Lov, og man kan komme til at bygge i Forlængelsen af Nørrebro efter et Udtog af denne Lov, man bygger paa den Deel af Ladegaardsveien, som ligger indenfor Falconeeralleen, efter en ny Lov, som man venter, og man kan komme til at bygge i Forlængelse af Ladegaardsveien paa den anden Side af Falconeeralleen efter de Regler, som gjælde for Landbygninger. Altsaa paa alle disse 4 Punkter, som ligge hinanden saa nær, kan man komme til at bygge efter 4 forskellige Systemer af Regler. Jeg troer, at man derved kommer ind paa en altfor stor Uoverensstemmelse mellem de Regler, som man vil gjøre gjeldende paa de forskellige Steder. Dette vil jo være en Følge deels af at § 2 bestemmer, at Loven kan udvides deelsvis, og deels af at den bestemmer, at Amtets Grund, som ligger tæt udenfor Byen, ikke skal høre med ind under Loven. Den sidste Bestemmelse er især uhenftsmæssig. Det er jo bekendt, at der, hvor Nørregade nu ligger, har der i sin Tid ligget en Landsby, Serritsløv, men det har slet ikke forhindret vore Forfædre i at inddrage det Terrain, hvor Nørregade nu ligger, under de samme Bestemmelser, som gjaldt for den øvrige Deel af Kjøbenhavn. Den, som boer